

บทที่ 2

วิธีดำเนินงานวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคล ความน่าเชื่อถือของแหล่ง และคุณภาพของข้อโต้แย้งที่มีต่อเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัย” จัดเป็นการวิจัยเชิงทดลองที่มีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเรื่องนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างชั้นสร้างเครื่องมือ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยสยาม ภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2538 จำนวน 50 คน นำแบบสำรวจความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เข็มขัดนิรภัย แบบประเมินน้ำหนักของข้อความ และแบบสำรวจความคิดเห็นต่อการใช้เข็มขัดนิรภัย ไปให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 50 คน ตอบแบบสำรวจ กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความถี่ ร้อยละของความถี่ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ คณะที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา และชั้นปีการศึกษา

ตัวแปร	ความถี่	ร้อยละของความถี่
เพศ		
1.ชาย	36	72.00
2.หญิง	14	28.00
รวม	50	100.00
อายุ		
19 ปี	1	2.00
20 ปี	5	10.00
21 ปี	11	22.00
22 ปี	17	34.00
23 ปี	9	18.00
24 ปี	2	4.00
25 ปี	3	6.00
26 ปี	2	4.00
รวม	50	100.00
คณะที่ศึกษา		
1. วิศวกรรมศาสตร์	36	72.00
2. บริหารธุรกิจ	10	20.00
3. ศิลปศาสตร์	3	6.00
4. นิเทศศาสตร์	1	2.00
รวม	50	100.00

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ตัวแปร	ความถี่	ร้อยละของความถี่
สาขาวิชาที่ศึกษา		
1. ไฟฟ้า	30	60.00
2. เครื่องกล	6	12.00
3. การตลาด	2	4.00
4. การบริหารบุคคล	4	8.00
5. การเงินการธนาคาร	4	8.00
6. การโรงแรมและการท่องเที่ยว	3	6.00
7. การโฆษณา	1	2.00
รวม	50	100.00
ชั้นปีการศึกษา		
ปีที่ 1	9	18.00
ปีที่ 2	35	70.00
ปีที่ 3	3	6.00
ปีที่ 4	3	6.00
รวม	50	100.00

2. กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ที่ไม่ใช่กลุ่มเดียวกับกลุ่มตัวอย่างในชั้นสร้างเครื่องมือ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาตามห้องเรียนมาจำนวน 4 ห้อง ในช่วงเวลาเรียนที่มหาวิทยาลัยกำหนด ได้จำนวนนักศึกษามาทั้งหมด จำนวน 256 คน แล้วคัดเลือกตัวอย่างนักศึกษาจากการตอบแบบสำรวจเกี่ยวกับการใช้เข็มขัดนิรภัย โดยแบ่งตัวอย่างนักศึกษาวออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้ กลุ่มที่ 1 เป็นนักศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องส่วนบุคคลสูง และ กลุ่มที่ 2 เป็นนักศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องส่วนบุคคลต่ำ ซึ่งในแต่ละห้องเรียนมีจำนวนตัวอย่างนักศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องส่วนบุคคลสูงและต่ำ ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนตัวอย่างนักศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลสูง และต่ำจำแนกตามห้องเรียน

ห้องเรียน	จำนวนตัวอย่างนักศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลสูง	จำนวนตัวอย่างนักศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลต่ำ
1	24	39
2	19	46
3	26	41
4	20	41
รวม	89	167

เมื่อคัดเลือกตัวอย่างนักศึกษาออกเป็นนักศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลสูงและต่ำแล้ว ผู้วิจัยได้สุ่มอย่างง่ายแบ่งตัวอย่างนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่มย่อย จำนวนเท่ากัน เป็นกลุ่มในเงื่อนไขความน่าเชื่อถือสูง และกลุ่มในเงื่อนไขความน่าเชื่อถือต่ำ และสุ่มอย่างง่ายตัวอย่างนักศึกษาออกเป็น 2 เงื่อนไข คือ เงื่อนไขที่นักศึกษาได้ฟังประเด็นที่เป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก และเงื่อนไขที่นักศึกษาได้ฟังประเด็นที่เป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก เงื่อนไขละ 2 ห้อง โดยได้ห้องเรียนที่ 1 และ 2 เป็นเงื่อนไขที่กลุ่มตัวอย่างได้ฟังประเด็นที่เป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก และ ห้องเรียนที่ 3 และ 4 เป็นเงื่อนไขที่กลุ่มตัวอย่างได้ฟังประเด็นที่เป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ดังนั้นเมื่อนำตัวอย่างนักศึกษามาจัดเข้าเงื่อนไขการทดลอง จะได้ทั้งหมด 8 เงื่อนไขดังแสดงในตารางที่ 4

หลังจากจัดตัวอย่างนักศึกษาเข้าเงื่อนไขการทดลองทั้ง 8 เงื่อนไขแล้ว ผู้วิจัยได้สุ่มอย่างง่ายคัดเลือกตัวอย่างนักศึกษามาใช้ในการศึกษาจริง เงื่อนไขละ 15 คน ตัวอย่างนักศึกษาที่ใช้ในการศึกษาจริงมีลักษณะดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 4 จำนวนตัวอย่างนักศึกษา จำแนกตามเงื่อนไขการทดลอง 8 เงื่อนไข

เงื่อนไขการทดลองที่	จำนวนตัวอย่างนักศึกษา (n)
1. (HPR, HCS, SAQ)	22
2. (HPR, HCS, WAQ)	23
3. (LPR, HCS, SAQ)	43
4. (LPR, HCS, WAQ)	41
5. (HPR, LCS, SAQ)	21
6. (HPR, LCS, WAQ)	23
7. (LPR, LCS, SAQ)	42
8. (LPR, LCS, WAQ)	41
รวม	256

- หมายเหตุ**
- HPR หมายถึง ตัวอย่างนักศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลสูง
  - LPR หมายถึง ตัวอย่างนักศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลต่ำ
  - HCS หมายถึง ตัวอย่างนักศึกษาที่ฟังสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือสูง
  - LCS หมายถึง ตัวอย่างนักศึกษาที่ฟังสารจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือต่ำ
  - SAQ หมายถึง ตัวอย่างนักศึกษาที่ฟังสารที่เป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก
  - WAQ หมายถึง ตัวอย่างนักศึกษาที่ฟังสารที่เป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ความถี่ ร้อยละของความถี่ของตัวอย่างนักศึกษา จำแนกตาม เพศ อายุ พาหนะที่ใช้เดินทางเป็นประจำ การจดทะเบียนรถเก๋ง หรือรถกระบะที่ใช้เป็นพาหนะ และการมีเข็มขัดนิรภัยในรถเก๋ง, รถกระบะ หรือรถแท็กซี่ที่ใช้เป็นพาหนะ

ตัวแปร	ความถี่	ร้อยละของความถี่
เพศ		
1. ชาย	60	50.00
2. หญิง	60	50.00
รวม	120	100.00
อายุ		
17 ปี	11	9.20
18 ปี	55	45.80
19 ปี	35	29.20
20 ปี	12	10.00
21 ปี	4	3.30
22 ปี	1	0.80
23 ปี	2	1.70
รวม	120	100.00
พาหนะที่ใช้เดินทางเป็นประจำ		
1. รถเก๋ง	51	42.50
2. รถกระบะ	7	5.80
3. รถแท็กซี่	2	1.70
4. รถโดยสารประจำทาง	57	47.50
5. เดิน	2	1.70
6. เรือ	1	0.80
รวม	120	100.00

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ตัวแปร	ความถี่	ร้อยละของความถี่
การจดทะเบียนรถเก๋งหรือรถกระบะที่ใช้เป็นพาหนะ		
1. ก่อนวันที่ 7 ตุลาคม 2538	45	77.59
2. ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2538 เป็นต้นไป	13	22.41
รวม	58	100.00
การมีเข็มขัดนิรภัยในรถเก๋ง,รถกระบะหรือรถแท็กซี่ที่ใช้เป็นพาหนะ		
1. มี	60	100.00
2. ไม่มี	0	0.00
รวม	60	100.00

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบสำรวจเกี่ยวกับการใช้เข็มขัดนิรภัย
2. แบบสำรวจความน่าเชื่อถือของแหล่งที่เสนอข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เข็มขัดนิรภัย แบบประเมินน้ำหนักของข้อความ
3. สारโน้มน้าวใจเรื่อง “การใช้เข็มขัดนิรภัย” โดยมีความน่าเชื่อถือของแหล่งและคุณภาพของข้อโต้แย้ง แตกต่างกันตามเงื่อนไขดังนี้
  - 3.1 แหล่งที่มีความน่าเชื่อถือสูง - ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก
  - 3.2 แหล่งที่มีความน่าเชื่อถือสูง - ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

- 3.3 แหล่งที่มีความน่าเชื่อถือต่ำ - ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก
- 3.4 แหล่งที่มีความน่าเชื่อถือต่ำ - ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
4. มาตรการวัดเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัย
5. มาตรการวัดเจตคติต่อการใช้ภาษาในการสื่อสารทางวิทยุ

การสร้างเครื่องมือและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1. แบบสำรวจเกี่ยวกับการใช้เข็มขัดนิรภัย

แบบสำรวจเกี่ยวกับการใช้เข็มขัดนิรภัย เป็นแบบสำรวจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อคัดเลือกนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ในระดับชั้นปีที่ 1 เข้าใจเงื่อนไขการทดลองดังนี้

1. กลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องของส่วนบุคคลสูง หมายถึง นักศึกษาที่เดินทางโดยรถยนต์ที่มีการติดตั้งเข็มขัดนิรภัย เป็นประจำ โดยเดินทางในฐานะผู้ขับรถเอง หรือผู้นั่งตอนหน้า หรือตอนหลังของรถยนต์ ทั้งนี้รถยนต์ในข้อนี้ หมายถึง รถเก๋ง รถกระบะ หรือ รถแท็กซี่

2. กลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องของส่วนบุคคลต่ำ หมายถึง นักศึกษาที่เดินทางโดยการเดิน นั่งรถโดยสารประจำทาง นั่งสามล้อเครื่อง ขับขี่ หรือนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ หรือ รถจักรยาน โดยสารโดยทางเรือ หรือรถไฟ อย่างหนึ่งอย่างใด หรือหลายอย่างเป็นประจำ รายละเอียดของแบบสำรวจเกี่ยวกับการใช้เข็มขัดนิรภัยสามารถดูในภาคผนวก ก

2. มาตรการประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งที่เสนอข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสำรวจความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เข็มขัดนิรภัย (ในภาคผนวก ข) ไปให้กลุ่มตัวอย่างในขั้นสร้างเครื่องมือตอบแบบสำรวจ เพื่อสำรวจว่า กลุ่มตัวอย่างจะเชื่อถือข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เข็มขัดนิรภัยจากแหล่งข้อมูลใดที่ผู้วิจัยเสนอมากที่สุดเพียงแหล่งเดียว และกลุ่มตัวอย่างจะเชื่อถือข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เข็มขัดนิรภัยที่ผู้วิจัยเสนอน้อยที่สุดเพียงแหล่งเดียว โดยคัดเลือกแหล่งข้อมูลที่

กลุ่มตัวอย่างเลือกที่มีความถี่สูงสุด จากการประเมินความน่าเชื่อถือข้อมูลเกี่ยวกับการใช้
เข็มขัดนิรภัยจากแหล่งข้อมูลใดมากที่สุด มาใช้เป็นความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลสูง
และคัดเลือกแหล่งข้อมูลที่มีความถี่สูงสุด จากการประเมินความน่าเชื่อถือข้อมูลเกี่ยวกับการ
การใช้เข็มขัดนิรภัยจากแหล่งข้อมูลใดน้อยที่สุด มาใช้เป็นความน่าเชื่อถือของ
แหล่งข้อมูลต่ำ เมื่อให้กลุ่มตัวอย่างประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งที่เสนอข้อมูล
เกี่ยวกับการใช้เข็มขัดนิรภัยจากแหล่งข้อมูลใดมากที่สุด พบว่า สำนักงานคณะกรรมการ
ป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี มีความถี่สูงสุด ดังแสดงในตารางที่ 6
และเมื่อให้กลุ่มตัวอย่างประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งที่เสนอข้อมูลเกี่ยวกับการใช้
เข็มขัดนิรภัยจากแหล่งข้อมูลใดน้อยที่สุด พบว่า คนขับรถแท็กซี่มีความถี่สูงสุด
ดังแสดงในตารางที่ 7 ซึ่งผู้วิจัยจะนำสำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี มาใช้เป็นความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลสูง และนำคนขับรถ
แท็กซี่มาใช้เป็นความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลต่ำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ความถี่ของการประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งที่เสนอข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เข็มขัดนิรภัยจากแหล่งข้อมูลใดมากที่สุด ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 50 คน

แหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด	ความถี่
1. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี	23
2. นักธุรกิจผู้ที่มีประสบการณ์อย่างมากในการเดินทาง โดยการขับรถยนต์ส่วนบุคคล	0
3. คนขับรถแท็กซี่	0
4. อดีตนักแข่งรถยนต์ ที่เคยได้รับรางวัลชนะเลิศจากการแข่งรถ	1
5. วิศวกรของบริษัทผลิตรถยนต์ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทย	3
6. พนักงานแผนกซ่อมบำรุงของบริษัทผลิตรถยนต์	0
7. เจ้าหน้าที่ฝ่ายตรวจสอบอุบัติเหตุของบริษัทประกันภัย	2
8. บุคคลโดยทั่วไปที่เดินทางโดยการขับรถยนต์ด้วยตนเองเป็นประจำ	4
9. อาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ แผนกเครื่องกลของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	1
10. เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร ที่ปฏิบัติงานอยู่บนท้องถนน	1
11. บริษัทผลิตเข็มขัดนิรภัยที่ใช้สำหรับติดตั้งในรถยนต์ที่ได้มาตรฐานแห่งหนึ่งในประเทศไทย	4
12. ผู้ที่เคยประสบอุบัติเหตุจากการขับรถยนต์ส่วนบุคคล	6
13. เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ดูแลความปลอดภัยบนทางด่วน	0
14. สำนักงานทางการแพทย์ ด้านอุบัติเหตุ และสาธารณสุขกระทรวงสาธารณสุข	3
15. อื่นๆ	
15.1 จิตใต้สำนึกของตัวเอง	1
15.2 เชื่อเท่ากันหมด	1
รวม	50

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ความถี่ของการประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งที่เสนอข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เข็มขัดนิรภัยจากแหล่งข้อมูลได้น้อยที่สุด ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 50 คน

แหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือน้อยที่สุด	ความถี่
1. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี	1
2. นักธุรกิจผู้ที่มีประสบการณ์อย่างมากในการเดินทางโดยการขับรถยนต์ส่วนบุคคล	3
3. คนขับรถแท็กซี่	10
4. อดีตนักแข่งรถยนต์ที่เคยได้รับรางวัลชนะเลิศจากการแข่งรถ	1
5. วิศวกรของบริษัทผลิตรถยนต์ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทย	1
6. พนักงานแผนกซ่อมบำรุงของบริษัทผลิตรถยนต์	7
7. เจ้าหน้าที่ฝ่ายตรวจสอบอุบัติเหตุของบริษัทประกันภัย	1
8. บุคคลโดยทั่วไปที่เดินทางโดยการขับรถยนต์ด้วยตนเองเป็นประจำ	4
9. อาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์แผนกเครื่องกล ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	3
10. เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรที่ปฏิบัติงานอยู่บนท้องถนน	4
11. บริษัทผลิตรถยนต์ที่ใช้สำหรับติดตั้งในรถยนต์ที่ได้มาตรฐาน แห่งหนึ่งในประเทศไทย	1
12. ผู้ที่เคยประสบอุบัติเหตุจากการขับรถยนต์ส่วนบุคคล	0
13. เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ดูแลความปลอดภัยบนทางด่วน	9
14. สำนักงานทางการแพทย์ ด้านอุบัติเหตุ และสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข	2
15. อื่นๆ	
15.1 จิตใต้สำนึกของตัวเอง	1
15.2 เชื่อเท่ากันหมด	2
รวม	50

แบบประเมินน้ำหนักของข้อความ

ผู้วิจัยนำข้อความที่เป็นข้อโต้แย้งที่จะใช้ในการโน้มน้าวใจเรื่อง “การใช้เข็มขัดนิรภัย” มาให้กลุ่มตัวอย่างในชั้นสร้างเครื่องมือประเมินคุณภาพของข้อโต้แย้ง โดยใช้แบบประเมินน้ำหนักของข้อความ ซึ่งเป็นมาตรฐานค่า โดยมีลักษณะเป็นมาตรขั้วเดียว ในแต่ละข้อจะให้คะแนน 1 ถึง 9 จากสำคัญน้อยที่สุดจนถึงสำคัญมากที่สุด (ในภาคผนวก ง) แบบประเมินน้ำหนักของข้อความนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อโต้แย้งที่คาดว่าจะมีน้ำหนัก และคาดว่าจะไม่มีน้ำหนักอย่างละ 15 ข้อ มาสุ่มอย่างง่ายเพื่อให้ข้อโต้แย้งเหล่านั้นไปทั้งที่คาดว่าจะมีน้ำหนัก และคาดว่าจะไม่มีน้ำหนัก ผลการประเมินน้ำหนักของข้อความของกลุ่มตัวอย่างดังแสดงในตารางที่ 8

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 มัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินน้ำหนักของข้อความที่คาดว่าจะ
 ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก และข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
 ถึง ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 50 คน

ข้อความ	ข้อโต้แย้ง		Mean
	มีน้ำหนัก	ไม่มีน้ำหนัก	
1. การใช้เข็มฉีดยาช่วยลดความรุนแรงจากการเกิดอุบัติเหตุได้	✓		8.16
2. การใช้เข็มฉีดยาจะช่วยป้องกันร่างกายส่วนบนไม่ให้ถูกเหวี่ยงไปข้างหน้า	✓		8.38
3. การใช้เข็มฉีดยาเป็นคำนิยมที่ดีที่ควรปลูกฝังให้คนไทยหันมานิยมใช้เข็มฉีดยากันมากขึ้น		✓	7.82
4. เมื่อเกิดอุบัติเหตุ เราสามารถป้องกันการบาดเจ็บบนใบหน้าจนถึงกับเสียโฉมได้โดยการใช้เข็มฉีดยา	✓		7.22
5. คนที่ใช้เข็มฉีดยาเป็นบุคคลที่น่าสม্মัทันต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน		✓	6.00
6. คนที่ใช้เข็มฉีดยาเป็นคนที่ได้รับการยอมรับในสังคมว่าเป็นผู้ที่ตระหนักถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม		✓	5.98
7. การใช้เข็มฉีดยาจะช่วยป้องกันไม่ให้ศีรษะถูกกระแทกเวลาเกิดอุบัติเหตุ	✓		7.84
8. เมื่อใช้เข็มฉีดยาจะทำให้รู้สึกอบอุ่นใจ และมั่นใจว่าตนเองจะไม่ได้รับอันตรายใดๆเลยเมื่อเกิดอุบัติเหตุ		✓	5.12
9. เข็มฉีดยาสามารถเหนี่ยวรั้งตัวผู้ขับขี่ขณะที่รถหยุดอย่างกะทันหัน	✓		8.30
10. เข็มฉีดยาสามารถลดแรงกระแทกที่เกิดขึ้นกับส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย	✓		7.88
11. ผู้ที่ใช้เข็มฉีดยาเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และมีระเบียบวินัยในการขับรถ โดยเป็นผู้ที่ขับรถได้ถูกต้องตามกฎหมายจราจร		✓	6.44

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อความ	ข้อโต้แย้ง		Mean
	มี น้ำหนัก	ไม่มี น้ำหนัก	
12. การใช้เข็มฉีดยาช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดีในขณะที่เดิน ทำให้ลำตัวตั้งตรงแลดูสง่างามต่อผู้พบเห็น		√	5.12
13. เมื่อเราใช้เข็มฉีดยาทำให้เรารู้สึกทรงตัวได้ดี และมีความคล่องตัวสะดวกสบายในขณะที่ขับรถ		√	4.90
14. จากการวิจัยพบว่า ในขณะที่ขับรถด้วยความเร็ว 60 กิโลเมตรต่อชั่วโมง โดยไม่ใช้เข็มฉีดยาเมื่อรถชนกับวัตถุที่อยู่กั้นที่ จะทำให้ตัวคนพุ่งไปข้างหน้าด้วยความเร็ว 17 เมตรต่อนาที มีผลให้เกิดการบาดเจ็บในเวลาต่อมา	√		7.60
15. ถ้าเราใช้เข็มฉีดยา เราจะไม่กระเด็นออกนอกกรดเมื่อเกิดอุบัติเหตุ	√		7.72
16. การใช้เข็มฉีดยาทำให้ผู้ที่ใช้รู้สึกว่าคุณเองก็หูดูเด่น และสะดุดตาต่อผู้พบเห็น		√	3.42
17. คนที่ใช้เข็มฉีดยาเป็นคนที่ทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ไม่เป็นภาระของผู้อื่น		√	5.32
18. จากคำรายงานของกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข การใช้เข็มฉีดยาจะช่วยลดความรุนแรงของการบาดเจ็บเมื่อเกิดอุบัติเหตุรถชนกันได้ร้อยละ 40 ถึงร้อยละ 50	√		7.46
19. การใช้เข็มฉีดยาสามารถป้องกันการสูญเสียทรัพยากรบุคคล และทรัพย์สินอื่นๆ	√		7.18
20. การใช้เข็มฉีดยาทำให้มีสุขภาพจิตดี จิตใจแจ่มใสไม่หงุดหงิด มีอารมณ์ดีในขณะที่ขับรถ		√	4.28

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อความ	ข้อโต้แย้ง		Mean
	มี น้ำหนัก	ไม่มี น้ำหนัก	
21. เมื่อเกิดอุบัติเหตุ เข็มขัดนิรภัยจะช่วยลดการบาดเจ็บที่บริเวณใบหน้า ลำคอ และทรวงอกจากการกระแทกกับพวงมาลัยรถยนต์	√		7.88
22. การใช้เข็มขัดนิรภัยจะช่วยลดความพิการหรือบาดเจ็บทั้งทางร่างกายและจิตใจจากการเกิดอุบัติเหตุ	√		7.36
23. เมื่อใช้เข็มขัดนิรภัยจะทำให้รู้สึกสบายใจ คลายความวิตกกังวล กับปัญหาที่เกิดขึ้นทุกๆสิ่ง		√	4.94
24. การใช้เข็มขัดนิรภัยเป็นการสร้างตัวอย่างที่ดีแก่ลูกหลานสมควรอนุรักษไว้ให้บุคคลรุ่นหลังปฏิบัติสืบทอดต่อกันมา		√	7.12
25. เมื่อเกิดอุบัติเหตุ บริเวณศีรษะ และทรวงอก เป็นสาเหตุที่สำคัญของการตายมากที่สุด แต่การใช้เข็มขัดนิรภัยจะช่วยลดความรุนแรงได้	√		8.00
26. การใช้เข็มขัดนิรภัยจะทำให้ได้รับความนิยชมชอบ จากบุคคลรอบข้างว่าเป็นคนดีเหมาะสมที่จะนำมาเป็นแบบอย่าง		√	5.56
27. เข็มขัดนิรภัยจะช่วยไม่ให้ผู้ขับขี่กระแทกกับส่วนต่างๆของรถเมื่อเกิดอุบัติเหตุ	√		7.30
28. การใช้เข็มขัดนิรภัยจะทำให้ไม่มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้น โดยไม่ได้คาดคิดมาก่อนว่าจะเกิดขึ้นกับตนเองและบุคคลรอบข้าง		√	5.84
29. จากการวิจัยพบว่าการใช้เข็มขัดนิรภัยทำให้อัตราการเสียชีวิตของประชากรลดลง เช่นในประเทศออสเตรเลีย อัตราการเสียชีวิตลดลงร้อยละ 25	√		7.10
30. การใช้เข็มขัดนิรภัยทำให้เราเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง ที่มีส่วนช่วยลดอัตราการตายของประชากรในประเทศ และของโลก		√	6.42

แต่เนื่องจากต้องการนำข้อโต้แย้งไปใช้ศึกษาจริงเพียง 20 ข้อความ โดยแบ่งเป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก และไม่มีน้ำหนักอย่างละ 10 ข้อ ซึ่งข้อโต้แย้งที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินน้ำหนักของข้อความ ที่ผู้วิจัยคาดว่าเป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักที่มีค่าสูง จากอันดับที่ 1 ถึง 10 ในจำนวน 15 ข้อ จัดเป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมากกว่า หรือที่เรียกว่าข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก และข้อโต้แย้งใดที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินน้ำหนักของข้อความ ที่ผู้วิจัยคาดว่าเป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักที่มีค่าต่ำจากอันดับที่ 1 ถึง 10 ในจำนวน 15 ข้อ จัดเป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักน้อยกว่า หรือเรียกว่าข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก จากผลการประเมินน้ำหนักของข้อความของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินน้ำหนักของข้อความ ที่ผู้วิจัยคาดว่าเป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมาเรียงจากค่าสูงไปต่ำทั้ง 15 ข้อ คัดเลือกข้อความที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงจากอันดับที่ 1 ถึง 10 มาใช้เป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักดังแสดงในตารางที่ 9 และนำค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินน้ำหนักของข้อความ ที่ผู้วิจัยคาดว่าเป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักมาเรียงจากค่าต่ำไปสูง ทั้ง 15 ข้อ คัดเลือกข้อความที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิตต่ำ จากอันดับที่ 1 ถึง 10 มาใช้เป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ดังแสดงในตารางที่ 10

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 มัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินน้ำหนักของข้อความ ที่คาดว่าเป็น
ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก เรียงจากสูงไปต่ำ

อันดับที่	ข้อความที่เป็นข้อโต้แย้งที่มี น้ำหนัก ข้อที่	Mean
1	2	8.38
2	9	8.30
3	1	8.16
4	25	8.00
5	10	7.88
6	21	7.88
7	7	7.84
8	15	7.72
9	14	7.60
10	18	7.46
11	22	7.36
12	27	7.30
13	4	7.22
14	19	7.18
15	29	7.10

ตารางที่ 10 มัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินน้ำหนักของข้อความ ที่คาดว่าจะเป็น
ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก เรียงจากต่ำไปสูง

อันดับที่	ข้อความที่เป็นข้อโต้แย้งที่ ไม่มีน้ำหนัก ข้อที่	Mean
1	16	3.42
2	20	4.28
3	13	4.90
4	23	4.94
5	12	5.12
6	8	5.12
7	17	5.32
8	26	5.56
9	28	5.84
10	6	5.98
11	5	6.00
12	30	6.42
13	11	6.44
14	24	7.12
15	3	7.82

3. สารโน้มน้าวใจเรื่อง “การใช้เข็มขัดนิรภัย”

เนื้อความของสารโน้มน้าวใจเรื่องการใช้เข็มขัดนิรภัย ผู้วิจัยบันทึกลงในเทปบันทึกเสียงแบ่งออกเป็น 2 เงื่อนไขดังนี้

3.1 เงื่อนไขฟังประเด็นที่เป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก

เนื้อความของสารในเงื่อนไขนี้ ประกอบด้วยจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากการจราจรบนถนน และได้กล่าวถึงจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุรถยนต์ซึ่งมีปริมาณมากขึ้นเรื่อย ๆ นอกจากนี้ได้ยกตัวอย่างมาตรการป้องกันอุบัติเหตุ โดยให้ความสำคัญในเรื่องการใช้เข็มขัดนิรภัย ซึ่งมีการเสนอประเด็นต่าง ๆ เป็นรายชื่อจำนวน 10 ข้อ ประเด็นที่นำมาเสนอได้มาจากการให้กลุ่มตัวอย่างในชั้นสร้างเครื่องมือประเมินน้ำหนักของข้อความ ที่ผู้วิจัยคาดว่าเป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักจากจำนวน 15 ข้อ โดยคัดเลือกข้อโต้แย้งที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิต ของคะแนนการประเมินน้ำหนักของข้อความ ที่ผู้วิจัยคาดว่าเป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก ที่มีค่าสูงจากอันดับที่ 1 ถึง 10 ผู้วิจัยได้บอกกับกลุ่มตัวอย่างว่า ประเด็นที่นำเสนอถัดมาจากรายการวิทยุรายการหนึ่ง ซึ่งเสนอเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้เข็มขัดนิรภัย (โปรดดูในภาคผนวก ข)

3.2 เงื่อนไขฟังประเด็นที่เป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

เนื้อความของสารในเงื่อนไขนี้ได้กล่าวนำ และสรุปคล้ายกับในเงื่อนไขฟังประเด็นที่เป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก แต่แตกต่างกันที่ประเด็นที่นำมาเสนอ ได้มาจากการให้กลุ่มตัวอย่างในชั้นสร้างเครื่องมือประเมินน้ำหนักของข้อความ ที่ผู้วิจัยคาดว่าเป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก จากจำนวน 15 ข้อ โดยคัดเลือกข้อโต้แย้งที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินน้ำหนักของข้อความ ที่ผู้วิจัยคาดว่าเป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักที่มีค่าต่ำ จากอันดับที่ 1 ถึง 10 (ดูในภาคผนวก ข)

4. มาตรฐานเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัย

มาตรฐานเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัย เป็นมาตรจำแนกความหมาย ซึ่งผู้วิจัยคิดคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้ามจำนวน 30 คู่ (ในภาคผนวก ฉ) นำไปให้กลุ่มตัวอย่างในชั้นสร้างเครื่องมือตอบมาตรนี้ นำข้อมูลที่ได้ออกมาคัดข้อกระทง โดยวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตร

ด้วยโปรแกรม เอส พี เอส เอส พี ซี พลัส (SPSS/PC+) นำค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตร ที่วิเคราะห์ได้ของแต่ละข้อกระทงไปเทียบกับค่าวิกฤตของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Critical r) ที่ระดับนัยสำคัญ .01 $df = 48$ ซึ่งมีค่า ≈ 0.328 (Minium, 1978) ทั้ง 30 ข้อ โดยคัดข้อกระทงที่มีค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรน้อยกว่า 0.328 คัดออก ทำให้ได้ข้อกระทงที่เหลือจำนวน 27 ข้อ จากนั้นนำไปคัดข้อกระทงด้วยวิธีเดิมอีกครั้ง พบว่าไม่มีข้อใดที่มีค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรน้อยกว่า 0.328 จึงนำข้อกระทงนี้ไปใช้ในมาตรจริงดังแสดงในตารางที่ 11 ซึ่งคู่ค่าคุณศัพท์จำนวน 27 ข้อนี้มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาเท่ากับ 0.94 เมื่อนำมาตรวัดเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัยที่ผ่านการคัดข้อกระทง ไปให้กลุ่มตัวอย่างในชั้นศึกษาจริงจำนวน 120 คน ตอบมาตรวัด พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาเท่ากับ 0.92

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตร (r)
เมื่อวิเคราะห์ 30 ข้อ และวิเคราะห์ 27 ข้อ N=50

ข้อความ	r วิเคราะห์ 30ข้อ	r วิเคราะห์ 27ข้อ
1. จำเป็น-ไม่จำเป็น	0.56	0.54
2. ราคาถู-ไม่ราคาถู	0.50	0.50
3. ให้โทษ-ให้คุณ	0.35	0.37
4. ถูก-ผิด	0.47	0.46
5. เลว-ดี	0.62	0.65
6. ไม่สำคัญ-สำคัญ	0.64	0.67
7. ปลดศกัย-อันตราย	0.06	-
8. ควรคัดค้าน-ควรสนับสนุน	0.72	0.74
9. รอบคอบ-ประมาท	0.53	0.51
10. ละเลย-เอาใจใส่	0.54	0.55
11. สะดวกสบาย-อึดอัด	0.14	-
12. จำใจ-เต็มใจ	0.68	0.69
13. นำใช้-ไม่นำใช้	0.54	0.51
14. โง่-ฉลาด	0.57	0.59
15. นำสมัย-ล้าสมัย	0.39	0.34
16. วิดกกังวล-สบายใจ	0.72	0.72
17. ควรปฏิบัติ-ไม่ควรปฏิบัติ	0.53	0.50
18. ง่าย-ยาก	0.57	0.57
19. นำเบื่อหน่าย-นำสนใจ	0.67	0.69
20. มีโทษ-มีประโยชน์	0.65	0.68
21. ควรริเริ่ม-ควรยกเลิก	0.64	0.62
22. ไม่น่านิยม-น่านิยม	0.81	0.84
23. ไร้หู-คร่ำครี	0.31	-

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อความ	r วิเคราะห์ 30ข้อ	r วิเคราะห์ 27ข้อ
24.ควรยกย่อง-ควรดูถูก	0.47 [*]	0.45 [*]
25.ควรปฏิเสธ-ควรยอมรับ	0.79 [*]	0.81 [*]
26.มีคุณค่า-ไร้คุณค่า	0.65 [*]	0.63 [*]
27.ไม่ควรส่งเสริม-ควรส่งเสริม	0.82 [*]	0.84 [*]
28.น่ายินดี-ไม่น่ายินดี	0.57 [*]	0.56 [*]
29.เร่ร่อน-ไม่เร่ร่อน	0.44 [*]	0.44 [*]
30.ควรบังคับ-ไม่ควรบังคับ	0.45 [*]	0.43 [*]
ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา	0.93	0.94 [*]

หมายเหตุ Critical r (df=48, $\alpha = .01$) ≈ 0.328

^{*}p $\leq$ .01

5. มาตรฐานวัดเจตคติต่อการใช้ภาษาในการสื่อสารทางวิทยุ

เป็นมาตรฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้เป็นงานแทรกให้กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง ทำ เพื่อมิให้กลุ่มตัวอย่างรู้วัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการวิจัย มาตรฐานนี้เป็นมาตรฐานแจกความหมาย ที่มีคู่คำคุณศัพท์ที่ใช้ จำนวน 18 คู่ ซึ่งดูรายละเอียดได้ในภาคผนวก ข

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมี 2 ขั้นตอนดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลในชั้นสร้างเครื่องมือ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็น (นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยสยาม ภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2538) จำนวน 50 คน โดยมีจุดประสงค์ดังนี้

1.1 เพื่อสำรวจว่ากลุ่มตัวอย่างในชั้นสร้างเครื่องมือ จะเชื่อถือข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เข็มขัดนิรภัย จากแหล่งข้อมูลใดที่ผู้วิจัยเสนอมากที่สุด และเชื่อถือข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เข็มขัดนิรภัย จากแหล่งข้อมูลใดที่ผู้วิจัยเสนอน้อยที่สุด มาใช้เป็นความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลสูง และต่ำ เพื่อใช้ประกอบการเสนอสารโน้มน้าวใจ

1.2 เพื่อประเมินคุณภาพข้อโต้แย้ง ที่จะใช้ในการโน้มน้าวใจเรื่อง “การใช้เข็มขัดนิรภัย” และทำการคัดเลือกข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก และไม่มีน้ำหนัก มาใช้เป็นเครื่องมือในการเสนอสารโน้มน้าวใจตามจำนวนที่ต้องการ

1.3 เพื่อคัดกรองคุณภาพที่มีคุณภาพในมาตรวัดเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัย มาใช้เป็นเครื่องมือในการวัดเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัยของกลุ่มตัวอย่าง โดยการวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อ กับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตร

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลในการทดลอง

2.1 การเก็บข้อมูลก่อนการทดลองจริง

ผู้วิจัยได้ให้ผู้ช่วยวิจัย 4 คน ไปพบนักศึกษาตามห้องที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 ห้อง ในช่วงเวลาเรียนที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยแนะนำตนเองกับนักศึกษา ว่าเป็นนิสิตปริญญาโทกำลังทำโครงการวิจัย เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการใช้เข็มขัดนิรภัยของนักศึกษา จึงขอความร่วมมือให้นักศึกษาตอบแบบสำรวจเกี่ยวกับการใช้เข็มขัดนิรภัย (โปรดดูภาคผนวก ก) หลังจากนั้นผู้วิจัยได้แบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องส่วนบุคคลสูง ซึ่งเป็น นักศึกษาที่เดินทางโดยรถยนต์ที่มีการติดตั้งเข็มขัดนิรภัยเป็นประจำ โดยเดินทาง ในฐานะผู้ขับรถเอง หรือผู้นั่ง

ตอนหน้า หรือตอนหลังของรถยนต์ ทั้งนี้รถยนต์ในข้อนี้ หมายถึง รถเก๋ง รถกระบะ หรือรถแท็กซี่ และกลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลค้า ซึ่งเป็น นักศึกษาที่เดินทางโดยการเดิน นั่งรถโดยสารประจำทาง นั่งสามล้อเครื่อง ขี่จักรยาน หรือนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ หรือรถจักรยาน โดยสารทางเรือ หรือรถไฟ อย่างหนึ่งอย่างใด หรือหลายอย่างเป็นประจำ และในแต่ละกลุ่มที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยได้สุ่มอย่างง่าย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อยจำนวนเท่ากัน เป็นกลุ่มในเงื่อนไขความน่าเชื่อถือสูง (กลุ่มที่ได้รับการบอกว่า ประเด็นที่ได้ฟังจากเทปบันทึกเสียงถูกเผยแพร่โดย สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี) และกลุ่มในเงื่อนไขความน่าเชื่อถือต่ำ (กลุ่มที่ได้รับการบอกว่า ประเด็นที่ได้ฟังจากเทปบันทึกเสียงถูกเผยแพร่โดย คนขับรถแท็กซี่) นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งห้องที่เป็นกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 เงื่อนไข คือ เงื่อนไขที่นักศึกษาได้ฟังประเด็นที่เป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักจำนวน 2 ห้อง และเงื่อนไขที่นักศึกษาได้ฟังประเด็นที่เป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักจำนวน 2 ห้อง โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลาก

2.2 การจัดการทำเงื่อนไขการทดลอง

ในเงื่อนไขที่ฟังประเด็นที่เป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก ผู้วิจัยได้บอกนักศึกษาว่า จะมีการเปิดเทปบันทึกเสียงซึ่งเป็นประเด็นที่อ้างมาจากรายการวิทยุ เกี่ยวกับการรณรงค์การใช้เข็มขัดนิรภัย ให้นักศึกษาฟัง และขอให้นักศึกษาดังใจฟังข้อความอย่างระมัดระวัง เพราะจะมีการให้ประเมินการใช้ภาษาในบทความ หลังจากฟังบทความจบแล้ว

ผู้วิจัยได้เปิดประเด็นดังกล่าวให้นักศึกษาฟัง 2 ครั้ง หลังจากนั้น ผู้วิจัยแจกแบบสำรวจ ซึ่งประกอบด้วยมาตรวัดการประเมินการใช้ภาษาในการสื่อสารทางวิทยุ (เพื่อเป็นงานแทรกไม่ให้นักศึกษาตัวอย่างทราบวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการวิจัย) และมาตรวัดเจตคติต่อการใช้เข็มขัดนิรภัย ซึ่งทั้ง 2 มาตรเป็นมาตรจำแนกความหมายโดยในเงื่อนไขแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือสูง ในแบบสำรวจมีคำชี้แจงว่า ประเด็นที่ฟังเป็นประเด็นที่เผยแพร่โดย สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี สำหรับในเงื่อนไขแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือต่ำ ในแบบสำรวจ

มีคำชี้แจงว่า ประเด็นที่ฟังเป็นประเด็นที่เผยแพร่โดย คนขับรถแท็กซี่ เมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสำรวจเสร็จแล้ว ผู้ทำการทดลองกล่าวขอบคุณกลุ่มตัวอย่าง ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสำรวจ

ในเงื่อนไขที่ฟังประเด็นที่เป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ก็มีลักษณะการจัดการทดลองคล้ายคลึงกับ เงื่อนไขที่ฟังประเด็นที่เป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก เพียงแต่ประเด็นที่เปิดให้ฟังเป็นประเด็นที่เป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

2.3 ผู้วิจัยนำคะแนนเจตคติที่ได้จากมาตรวัดเจตคติต่อการใช้เข็มฉีดยา ในแต่ละเงื่อนไข มาวิเคราะห์

ความน่าเชื่อถือของแหล่ง	ความเกี่ยวข้องส่วนบุคคลสูง		ความเกี่ยวข้องส่วนบุคคลต่ำ	
	ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก	ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก	ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก	ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
สูง	1	2	3	4
ต่ำ	5	6	7	8

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยนี้ ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้โปรแกรม เอส พี เอส เอส พี ซี พลัส (SPSS/PC+) ดังนี้ ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ถึง ข้อที่ 7 ด้วยการทดสอบค่าที (t-test)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย